

Dagbog.20.04.2020

Torsdag 12. marts 2020

Det var noget af en dag. Aftenen inden havde alle i hele Danmark fået af vide, at alt ville lukke ned. Skoler, gymnasier, arbejdspladser, butikker og restauranter. Vi fik af vide at man godt kunne tage i skole, hvis man ikke havde mulighed for at blive hjemme. Min veninde fra klassen, og jeg havde egentlig mulighed for at blive hjemme. Men vi tænkte at vi ville op skolen, for at spørge lærerne om, hvad vi lige skulle gøre. På vej til skole var vi de eneste i bussen, og da vi kom op på skolen, var vi også de eneste på hele skolen. Vi var på skolen kl 07:55, timen skulle have startet kl 08:10, men kl 08:12 kom skolelederen op til os. Han virkede meget overrasket, over at der overhovedet var nogen, der var kommet i skole. Skolelederen sagde til os, at vi egentlig bare kunne tage hjem. Han sagde også, at det nok var en god ide at tage alle vores bøger med hjem. Da vi endnu ikke vidste, hvor lang tid denne karantæne ville vare.

Vi gik rundt i dagligvarebutikkerne i Rønne, og tog derefter hjem. Jeg var hjemme kl 10:15. Jeg havde det egentlig fint med ikke at skulle i skole, jeg tænkte "yes" ikke så mange lektier, mere tid med vennerne, senere i seng og senere op. Men det var desværre ikke sådan det endte...

Mandag 20. april 2020

Jeg sidder her i min seng, og laver ingenting. Det er virkelig virkelig kedeligt. Jeg savner alt ved min gamle, hverdag jeg savner at kunne være sammen med mine venner, jeg savner at kunne komme ud af huset, jeg savner at gå til dans, jeg savner at have mere struktur i min, hverdag og ja i det hele taget savner jeg bare alt. Jeg synes det er hårdt, bare at gå hjemme hele tiden. Men jeg føler også lidt, man ser virkeligheden i øjnene. Livet er ikke bare en dans på røde roser, og når det går ned af bakke, må man få det bedste ud af det. Det prøver jeg på fortiden. Jeg tror, jeg kommer til at lære meget af denne tid. Man går altid rundt og siger "åååå jeg orker ikke i skole, jeg gider ikke stå tidligt op". Men nu hvor vi fik det som vi ville have det, var det alligevel ikke så fedt.